

UOHSX005W4BI

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S77/2014/VZ-8913/2014/521/VSt

Brno 23. dubna 2014

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném z moci úřední dne 3. 2. 2014, jehož účastníkem je

- zadavatel – Okresní hospodářská komora v Jablonci nad Nisou, IČO 49101943, se sídlem Jiráskova 4898/9, 466 01 Jablonec nad Nisou,

ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, při uzavření smlouvy ze dne 23. 9. 2011 s dodavatelem – PhDr. Eva Kořánová - EDUCA, vzdělávací centrum, IČO 12047571, se sídlem Janov nad Nisou 1048, 468 11 Janov nad Nisou – a dodavatelem – Aperta, s.r.o., IČO 25436520, se sídlem Křižíkova 527, 460 07 Liberec 7 – na veřejnou zakázku „Výběrové řízení na dodavatele vzdělávacích služeb“, jejíž podmínky byly uveřejněny na portálu Evropského sociálního fondu v ČR (<https://www.esfcr.cz>) dne 10. 8. 2011 pod ev. č. 07219,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Okresní hospodářská komora v Jablonci nad Nisou, IČO 49101943, se sídlem Jiráskova 4898/9, 466 01 Jablonec nad Nisou – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že při uzavření smlouvy ze dne 23. 9. 2011, jejímž předmětem je realizace vzdělávacích programů,

a kterou uzavřel na plnění veřejné zakázky „Výběrové řízení na dodavatele vzdělávacích služeb“ s dodavatelem – PhDr. Eva Kořánová - EDUCA, vzdělávací centrum, IČO 12047571, se sídlem Janov nad Nisou 1048, 468 11 Janov nad Nisou – a dodavatelem – Aperta, s.r.o., IČO 25436520, se sídlem Křižíkova 527, 460 07 Liberec 7, nepostupoval v souladu s citovaným zákonem, když před uzavřením této smlouvy na plnění uvedených služeb neprovedl příslušné zadávací řízení podle § 21 cit. zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nevhodnější nabídky.

II.

Za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. se podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavateli – Okresní hospodářská komora v Jablonci nad Nisou, IČO 49101943, se sídlem Jiráskova 4898/9, 466 01 Jablonec nad Nisou – ukládá

pokuta ve výši 20 000 Kč (dvacet tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu Brno.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon“)¹ příslušný k dohledu nad dodržováním zákona, obdržel podnět k přezkoumání postupu zadavatele – Okresní hospodářská komora v Jablonci nad Nisou, IČO 49101943, se sídlem Jiráskova 4898/9, 466 01 Jablonec nad Nisou – při vyhlášení veřejné zakázky „Výběrové řízení na dodavatele vzdělávacích služeb“, jejíž podmínky byly uveřejněny na portálu Evropského sociálního fondu v ČR (<https://www.esfcr.cz>) dne 10. 8. 2011 pod ev. č. 07219 (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Na základě skutečností obsažených v podnětu si Úřad od zadavatele vyžádal jeho finanční výkazy (např. roční účetní závěrky) a dokumentaci pořízenou v souvislosti s předmětnou veřejnou zakázkou. V rámci svého vyjádření zadavatel Úřadu zaslal stanovisko Hospodářské komory České republiky ke vztahu hospodářských komor a zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů a následně také hlavní účetní knihu za rok 2011.
3. Odesláním výzvy k podání nabídky celkem šesti dodavatelům zadavatel zahájil dne 10. 8. 2011 výběrové řízení předmětné veřejné zakázky. Téhož dne zadavatel uveřejnil podmínky veřejné zakázky na portálu Evropského strukturálního fondu v ČR (www.esfcr.cz) pod ev. č. 07219.

---

¹ Pozn.: Pokud je v textu rozhodnutí uveden odkaz na zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jedná se vždy o znění účinné v době zahájení zadávání veřejné zakázky.

4. Ze zadávací dokumentace vyplývá, že předmětem veřejné zakázky byla realizace vzdělávacích kurzů v rámci projektu „Zvýšení adaptability zaměstnanců členských firem Okresní hospodářské komory v Jablonci nad Nisou a zaměstnanců partnera pracujících v odvětví cestovního ruchu“, a to v následujících oblastech:

- Hotelnictví a gastronomie,
- Regionální cestovní ruch,
- Právní a podnikatelské minimum,
- Manažerské a ekonomické dovednosti,
- Komunikační a obchodní dovednosti,
- Informační technologie,
- Jazykové vzdělávání,
- B-learning (distanční podpora jazykového vzdělávání).

Součástí předmětu veřejné zakázky bylo také zpracování veškerých podkladů, pomůcek a materiálů nezbytných pro realizaci jednotlivých školení včetně zajištění příslušné prezentační techniky. Dále předmět veřejné zakázky obsahoval pořízení licencí ke-learningovým modulům pro jazykové vzdělávání a uzpůsobení obsahu distančních modelů na míru oblasti působení účastníků (tj. témata a situace obvyklé ve službách cestovního ruchu).

5. Předpokládanou hodnotu veřejné zakázky bez opce zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil na 3 040 475 Kč bez DPH. Předpokládaná hodnota opce byla stanovena na 912 142,50 Kč bez DPH (tj. 30% z výše uvedené předpokládané hodnoty). Celková předpokládaná hodnota veřejné zakázky tedy činí 3 952 617, 50 Kč bez DPH.
6. Zadavatel ve výzvě k podání nabídek uvedl, že „*zadávací řízení se řídí metodickým pokynem pro zadávání zakázek v OP LZZ ve verzi 1.4*“. V souladu s výše uvedeným metodickým pokynem zadavatel uveřejnil podmínky veřejné zakázky na portálu Evropského sociálního fondu v ČR (viz bod 3 odůvodnění). Dále zadavatel ve výzvě k podání nabídek výslovně uvedl, že „*na zadávací řízení se neaplikují ustanovení zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách*“.
7. Dne 23. 9. 2011 zadavatel uzavřel smlouvu na plnění předmětné veřejné zakázky s dodavatelem – PhDr. Eva Kořánová - EDUCA, vzdělávací centrum, IČO 12047571, se sídlem Janov nad Nisou 1048, 468 11 Janov nad Nisou a společností Aperta, s.r.o., IČO 25436520, se sídlem Křižíkova 527, 460 07 Liberec 7 (dále jen „vybraný uchazeč“).
8. Po přezkoumání předložených dokumentů získal Úřad pochybnosti, že zadavatel byl při zadávání předmětné veřejné zakázky v postavení veřejného zadavatele ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona, a tedy byl povinen při jejím zadávání postupovat dle zákona, tj. veřejnou zakázku zadat v některém z druhů zadávacích řízení upravených v § 21 odst. 1 zákona. Jelikož zadavatel předmětnou veřejnou zakázku v zadávacím řízení nezadal a na její plnění uzavřel dne 23. 9. 2011 smlouvu, vyvstává tudíž podezření, že se uvedeným postupem dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, a proto Úřad zahájil správní řízení z moci úřední.

II. SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

9. Účastníkem správního řízení podle § 116 zákona je zadavatel.
10. Zahájení správního řízení oznámil Úřad zadavateli dopisem č. j. ÚOHS-S77/2014/VZ-2006/2014/521/VSt ze dne 30. 1. 2014, který byl zadavateli doručen dne 3. 2. 2014 a tímto dnem tak bylo podle ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení. Úřad dále zadavateli usnesením č. j. ÚOHS-S77/2014/VZ-2009/2014/521/VSt ze dne 30. 1. 2014 stanovil lhůtu, v níž mohl navrhopvat důkazy či činit jiné návrhy a vyjádřit své stanovisko v řízení, a lhůtu k provedení úkonu – předložení kompletní dokumentace o veřejné zakázce. Dále Úřad zadavateli výše uvedeným usnesením stanovil lhůtu ke sdělení následujících informací:
  - které dotace (tj. v jaké výši a od koho) zadavatel v roce 2010 obdržel a doložení těchto údajů příslušnými doklady (např. rozhodnutím o poskytnutí dotace, výpisem z bankovního účtu apod.),
  - jaké byly v roce 2010 finanční zdroje zadavatele získané vlastní činností včetně informace, z jakých konkrétních činností byly tyto zdroje převážně získány a doložení těchto údajů příslušnými doklady (např. hlavní účetní knihou za rok 2010),
  - od jakého konkrétního subjektu a v rámci jakého projektu, obdržel zadavatel v roce 2011 finanční částky zachycené na účtu 221 v hlavní účetní knize za rok 2011.
11. Dne 10. 2. 2014 byla Úřadu doručena kompletní dokumentace k předmětné veřejné zakázce. Dne 13. 2. 2014 zadavatel Úřadu písemně sdělil také požadované informace včetně doložení příslušných dokladů.
12. Usnesením č. j. ÚOHS-S77/2014/VZ-4311/2014/521/VSt ze dne 26. 2. 2014 Úřad zadavateli stanovil lhůtu k předložení všech dokladů (např. rámcová smlouva, smlouva o spolupráci apod.), na základě kterých zadavatel vykonává činnosti kontaktního místa veřejné správy (tzv. CzechPoint) a dále lhůtu k předložení všech dokladů (např. smlouvy o spolupráci), na základě kterých zadavatel vystavuje certifikáty o původu zboží a karnety ATA.
13. Dne 7. 3. 2014 Úřad od zadavatele obdržel požadované dokumenty (tj. ty, na základě kterých zadavatel vykonává činnosti kontaktního místa veřejné správy a ty, na základě kterých vystavuje certifikáty o původu zboží a karnety ATA) společně s průvodním dopisem, ve kterém zadavatel konstatuje, že není kontaktním místem veřejné správy, ale pouze poskytuje prostory a technické podmínky pro Hospodářskou komoru České republiky (dále jen „HK ČR“), která služby kontaktního místa veřejné správy poskytuje. V souvislosti s vystavováním certifikátů o původu zboží a karnetů ATA zadavatel podotýká, že tato činnost nespadá do jeho zákonné či statutární působnosti, a že tyto dokumenty vystavuje na základě smluvního zastoupení tedy standardního obchodního vztahu mezi ním a HK ČR. Zadavatel tuto činnost vykonává jménem a na účet HK ČR.
14. Dne 10. 3. 2014 Úřad zadavateli oznámil dopisem č. j. ÚOHS-S77/2014/VZ-5227/2014/521/VSt z téhož dne ukončení shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí. Usnesením č. j. ÚOHS-S77/2014/VZ-5228/2014/521/VSt z téhož dne Úřad zadavateli stanovil lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

III. VYJÁDŘENÍ ZADAVATELE ZE DNE 6. 5. 2013

15. Zadavatel ve svém vyjádření (které Úřad obdržel již ve fázi šetření podnětu) konstatuje, že není veřejným zadavatelem, neboť nenaplnuje kumulativní definiční znaky stanovené v ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona.
16. V souvislosti s účelem svého založení či zřízení zadavatel uvádí, že byl založen za účelem podpory podnikatelských aktivit, prosazování a ochrany zájmů a uspokojování potřeb svých členů, a tudíž se v daném případě nejedná o zájmy a potřeby veřejnosti jako takové, ale o zájmy a potřeby konkrétní skupiny soukromých osob. Zadavatel tedy zajišťuje zájmy a potřeby kolektivní povahy, nikoli povahy veřejné.
17. Dále zadavatel konstatuje, že potřeby a zájmy, které zajišťuje, jsou obchodní či průmyslové povahy, což podle názoru zadavatele vyplývá mimo jiné také z povahy subjektů, které zadavatel zastupuje (tj. podnikatelé), a dále také z § 4 odst. 1 písm. f), g) a j) zákona č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 301/1992 Sb.“), ve kterém jsou výslovně uvedeny konkrétní obchodní potřeby, které zadavatel v rámci své působnosti uspokojuje.
18. Ke způsobu svého financování zadavatel uvedl, že definiční znak „*převážného financování státem, či jiným veřejným zadavatelem*“ nenaplnuje, neboť tento definiční znak je nutné chápat jako určitý pravidelný a soustavný finanční vztah mezi státem (nebo jiným veřejným zadavatelem) a subjektem financování, přičemž jednorázový finanční prostředek v rámci jednorázového projektu dle názoru zadavatele není k naplnění výše uvedeného definičního znaku dostačující. Nadto zadavatel konstatuje, že pokud by se podmínka převážného financování státem či jiným veřejným zadavatelem měla posuzovat k objemu financování za daný rozpočtový rok, mohlo by docházet k absurdním situacím, kdy by subjekt byl v daném rozpočtovém roce povinen postupovat podle zákona předtím, než by mohl vědět, jaký bude za daný rok poměr jeho veřejných a soukromých příjmů.
19. Jako přílohu svého vyjádření zadavatel Úřadu zaslal stanovisko HK ČR ke vztahu hospodářských komor a zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.

IV. STANOVISKO HOSPODÁŘSKÉ KOMORY ČESKÉ REPUBLIKY KE VZTAHU HOSPODÁŘSKÝCH KOMOR A ZÁKONA Č. 137/2006 SB., O VEŘEJNÝCH ZAKÁZKÁCH, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

20. Předmětné stanovisko se zabývá otázkou, zda je HK ČR veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 zákona. V souvislosti s pojmem veřejný zájem HK ČR ve svém stanovisku odkazuje na nálezh Ústavního soudu ze dne 28. 3. 1996 sp. zn. I. ÚS 198/95 (veřejný zájem je takový, který je možné označit za obecně prospěšný, přičemž ne každý kolektivní zájem může být označen za zájem veřejný) a na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 111/2008-91 ze dne 10. 9. 2009 (za uspokojování potřeb veřejného zájmu lze považovat činnost, na které má stát nebo jeho složka eminentní zájem a proto za tímto účelem založí či zřídí právnickou osobu, kterou současně financuje a přímo nebo nepřímo ji ovládá. Dále stát v takovém případě také omezuje možnost vstupu na trh ostatním subjektům). V této souvislosti HK ČR konstatuje, že byla založena k prosazování a ochraně zájmů a k zajišťování potřeb svých členů (podnikatelů), a je tudíž reprezentantem zájmu kolektivního.

21. Dále HK ČR ve svém stanovisku poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2009 č. j. 9 Afs 111/2008-91, podle kterého je jedním z předpokladů pro posouzení určitého subjektu jako veřejného zadavatele existence ingerence státu do jeho činnosti nebo aktivní podíl státu na podnikatelské činnosti daného subjektu. V případě HK ČR a jejich složek však k žádné podobné ingerenci státu nedochází (stát ani jiný veřejný zadavatel nemá žádný vliv na složení a volbu orgánů HK ČR, stát ani nijak nevstupuje do činností, které HK ČR vykonává, stát také nereguluje prostředí, ve kterém HK ČR působí, naopak stát umožňuje výkon obdobných činností, jaké vykonává HK ČR i jiným podnikatelským subjektům, které jsou oprávněny též reprezentovat podnikatele a hájit jejich zájmy).
22. Dalším z předpokladů posouzení určitého subjektu jako veřejného zadavatele je absence výkonu potřeb obchodní nebo průmyslové povahy. Ani tento předpoklad HK ČR nesplňuje, neboť jak uvádí ve svém stanovisku, uspokojuje výhradně potřeby obchodní povahy. V této souvislosti se HK ČR opět odvolává na výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu a dodává, že se pohybuje v ryze soutěžním prostředí, přičemž není nijak zvýhodněna státem a musí ve své činnosti postupovat podle klasických ekonomických kritérií (tj. kritérium výkonnosti, účinnosti a efektivnosti nákladů a kritérium výše příjmů). Mimo to HK ČR poukazuje také na rozsudek Evropského soudního dvora ze dne 10. 5. 2001 ve spojené věci C-223/99 a C-260/99, který výše nastíněnou myšlenku ekonomických kritérií dále rozvíjí. Vzhledem k faktu, že HK ČR vykonává veškeré své činnosti primárně za účelem dosažení zisku, má HK ČR za prokázané, že byla (stejně tak její složky) založena za účelem uspokojování potřeb obchodní povahy, a proto nemůže být považována za veřejného zadavatele.
23. Ke svému způsobu financování HK ČR ve stanovisku uvádí, že její příjmy jsou podle § 18 odst. 3 zákona č. 301/1992 Sb. tvořeny členskými příspěvky, dotacemi, dary a jinými příjmy. Dotace tedy nejsou primárním nebo jediným příjmem HK ČR, naopak primárním příjmem HK ČR jsou členské příspěvky.
24. V souvislosti s pojmem financování HK ČR ve svém stanovisku zmiňuje rozsudek Evropského soudního dvora ve věci C-380/98 a konstatuje, že nelze za příjmy z financování veřejných zadavatelů považovat dotace na konkrétní projekty, které nejsou výslovně předmětem činnosti HK ČR a jejich složek. V souvislosti s dotacemi na konkrétní projekty HK ČR zmiňuje kategorii dotovaného zadavatele, která je vymezena relativně a je zacílena právě na zadavatele, kteří přijímají dotace na konkrétní projekty.
25. Dalším argument proč není možné HK ČR a její složky považovat za veřejného zadavatele je dle názoru HK ČR skutečnost, že nejsou uvedeny v demonstračním výčtu v příloze směrnice o veřejných zakázkách, a tudíž je evidentní, že komory jako takové nejsou a priori považovány za veřejné zadavatele.
26. V závěru stanoviska HK ČR konstatuje, že ji (stejně tak jako krajské, regionální a okresní hospodářské komory) nelze považovat za veřejného zadavatele ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona, jelikož nesplňuje kumulativní znaky pro veřejného zadavatele, neboť nereprezentuje zájem veřejnosti, zajišťuje potřeby ryze obchodní povahy a není převážně financována státem nebo jiným veřejným zadavatelem.

V. VYJÁDŘENÍ ZADAVATELE ZE DNE 11. 2. 2014

27. Ve svém vyjádření zadavatel setrvává na svém stanovisku, že jej není možné považovat za veřejného zadavatele ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona a dodává, že právě z tohoto důvodu nepostupoval při zadávání předmětné veřejné zakázky podle zákona.
28. Dále zadavatel podotýká, že přestože nebyl povinen postupovat podle zákona, využil při zadávání předmětné veřejné zakázky mnohé postupy stanovené zákonem. Zadávací řízení, které zadavatel realizoval má tudíž charakter zadávacího řízení podle § 38 zákona, tj. zjednodušeného podlimitního řízení. V této souvislosti zadavatel dále podotýká, že dle předpokládané hodnoty by se předmětné zadávací řízení, v případě že by zadavatel byl osobou povinnou postupovat podle zákona, řídilo právě postupy platnými pro výše uvedený typ zadávacího řízení.
29. Zadavatel ve svém vyjádření dále srovnává zákonné postupy platné pro zjednodušené podlimitní řízení se zadávacím řízením, které realizoval. Konkrétně zadavatel konstatuje, že:
- Výzvy k prokázání kvalifikace a podání nabídky byla zveřejněna na stránkách poskytovatele dotace (tj. na veřejně přístupné elektronické adrese, přičemž tyto stránky jsou mezi dodavateli známy, o čemž svědčí i počet obdržených žádostí o zadávací dokumentaci),
  - bylo osloveno celkem 6 dodavatelů, přičemž ve zjednodušeném podlimitním řízení má veřejný zadavatel zákonem danou povinnost oslovit minimálně 5 dodavatelů,
  - lhůta pro podání nabídek činila 16 kalendářních dnů (v případě zjednodušeného podlimitního řízení činí 15 kalendářních dnů),
  - po ukončení zadávacího řízení byly výsledky zveřejněny vč. možnosti podat námitku proti rozhodnutí zadavatele,
  - byly splněny tyto formální náležitosti – např. počet členů hodnotící komise, odbornost apod.
30. Na základě výše uvedeného zadavatel uvádí, že i v případě, že by zadavatel byl osobou povinnou postupovat podle zákona, postup, který v šetřeném zadávacím řízení zvolil, odpovídal postupu podle zákona, a proto není možné tvrdit, že postup zadavatele mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
31. Dále zadavatel v rámci svého vyjádření Úřadu zaslal přehled dotací, které obdržel v roce 2010 a 2011, přičemž uvedl, že tyto finance byly uhrazeny za práce odvedené v období 22. 12. 2008 – 31. 7. 2010 a 1. 3. 2010 – 30. 4. 2011, nejedná se tedy pouze o náklady roku 2010 a 2011. Současně zadavatel podotýká, že tyto prostředky nevnímá jako dotace, ale jako platbu za činnosti, akce a aktivity, které zadavatel prostřednictvím výzev realizoval pro Ministerstvo pro místní rozvoj ČR a pro Liberecký kraj.
32. V souvislosti s výnosy zadavatele v roce 2010 a 2011 zadavatel konstatuje, že ve vydávání karnetů ATA a certifikátů je zadavatel s ostatními hospodářskými komorami v konkurenčním postavení, protože je pouze na exportérovi, kde si příslušný dokument nechá vystavit. Dále zadavatel uvádí, že v roce 2010 z přijatých dotací na činnost zadavatele směřovala pouze částka 100 000 Kč od města Jablonce nad Nisou. V roce 2011 se jednalo o částku 80 000 Kč. Výše uvedené částky byly určeny na podporu činností a služeb realizovaných zadavatelem.

33. Zadavatel v rámci svého vyjádření také krátce charakterizoval jednotlivé jim realizované projekty, na které mu byly poskytnuty dotace (což doložil jednotlivými rozhodnutími o přidělení dotace, které zaslal jako přílohu svého vyjádření). Jedná se o následující projekty:
- „Vytvoření sítě kontaktních center Česko-Polské hospodářské spolupráce“,
  - „Rozvoj kariérového poradenství v Libereckém kraji“,
  - „Zvýšení adaptability zaměstnanců členských firem okresní hospodářské komory v Jablonci nad Nisou a zaměstnanců partnera pracujících v odvětví cestovního ruchu“,
  - „Atrakce průmyslu a techniky Euroregionu NISA“.
34. V souvislosti s výše uvedenými projekty zadavatel také uvedl, že je vnímá jako „zakázky státu přes jednotlivá ministerstva, která mají řešit jednotlivé problémy“. Zadavatel zdůrazňuje, že v rámci těchto projektů v žádném případě nedochází k financování nákladů na samotnou činnost zadavatele.
35. Zadavatel nadále setrvává na svém stanovisku, že není převážně financován státem a odkazuje na své dřívější vyjádření ze dne 6. 5. 2013 a k němu přiložené stanovisko HK ČR ke vztahu hospodářských komor a zákona (viz bod 15 – 26 odůvodnění).
36. V souvislosti s vystavováním karnetů ATA a certifikátů o původu zboží, popřípadě jiných osvědčení o skutečnostech důležitých v právních vztazích vznikajících v mezinárodním obchodě, zadavatel ve svém vyjádření uvádí, že vystavování výše uvedených dokumentů nespadá do jeho zákonné či statutární působnosti. Zadavatel tyto dokumenty vystavuje pouze jako zástupce HK ČR na základě smluvního zastoupení, přičemž toto zastoupení probíhá jménem a na účet HK ČR. Příjmy plynoucí z vystavování těchto dokumentů jsou příjmy HK ČR a zadavateli náleží pouze komerční odměna za zastupování HK ČR. V této souvislosti zadavatel upozorňuje na skutečnost, že není možné zaměňovat činnost dvou entit (tj. HK ČR a zadavatele).
37. K vystavování karnetů ATA zadavatel dále podotýká, že ani on, ani HK ČR nebyli založeni či zřízeni za účelem vystavování tohoto celního dokumentu. HK ČR tuto činnost vykonává dobrovolně a zadavatel ji v tom pouze zastupuje na základě standardního obchodního vztahu.
38. V závěru svého vyjádření zadavatel opětovně konstatuje, že nenaplnuje pojmové znaky podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona, a není tedy veřejným zadavatelem. Z tohoto důvodu zadavatel navrhuje, aby Úřad řízení zastavil podle § 117a písm. d) zákona

VI. VYJÁDŘENÍ ZADAVATELE ZE DNE 4. 3. 2014

39. Zadavatel ve svém vyjádření konstatuje, že podle § 8a zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je kontaktním místem veřejné správy mimo jiné HK ČR. Zadavatel není kontaktním místem veřejné správy, služby kontaktního místa veřejné správy v kanceláři na adrese Jiráskova 4898/9, 466 01 Jablonec nad Nisou, poskytuje HK ČR, a to vlastním jménem a na vlastní účet. Zadavatel HK ČR na uvedené adrese poskytuje pouze prostory a vytváří technické podmínky pro výkon služeb kontaktního místa veřejné správy.

40. V souvislosti s vystavováním certifikátů o původu zboží či jiných osvědčeních o skutečnostech důležitých v právních vztazích vznikajících v mezinárodním obchodě a karnetů ATA zadavatel ve svém vyjádření neuvádí žádné nové skutečnosti, nýbrž pouze opakuje informace, které již Úřadu sdělil v rámci svých předchozích vyjádření.
41. Jako přílohu svého vyjádření zadavatel Úřadu zaslal smlouvy mezi ním a HK ČR týkající se kontaktního místa veřejné správy (tzv. CzechPointu), metodické dokumenty HK ČR týkající se CzechPointu, smlouvu mezi ním, HK ČR a Krajskou hospodářskou komorou Liberec týkající se certifikátů a karnetů ATA a obchodní podmínky HK ČR týkající se vystavování certifikátů.

VII. VYJÁDŘENÍ ZADAVATELE ZE DNE 19. 3. 2014

42. Zadavatel nad rámec svých předchozích vyjádření uvádí, že v rámci projektu „Zvýšení adaptability zaměstnanců členských firem okresní hospodářské komory v Jablonci nad Nisou a zaměstnanců partnera pracujících v odvětví cestovního ruchu“ se příjemci dotace stali jednotliví členové zadavatele tedy podniky, přičemž míra jejich zapojení do projektu je deklarována v závazné smlouvě „Rozhodnutí o přidělení dotace č.: OPLZZ/1.1./52/1/00098“ vydané Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR dne 21. 12. 2010.
43. V této souvislosti zadavatel odkazuje zejména na dokument „OPLZZ Příručka D7_Veřejná podpora a podpora de minimis“ (verze 1.5) dostupný z webových stránek <http://www.esfcr.cz/07-13/oplzz/prirucka-d7>, ve kterém je mimo jiné uvedeno, že příjemcem veřejné podpory je fyzická nebo právnická osoba, která ve skutečnosti získává výhodu plynoucí z poskytnutí veřejné podpory. Skutečným příjemcem veřejné podpory tedy není příjemce (realizátor vzdělávacího kurzu), ale podniky vysílající své zaměstnance k proškolení.
44. Dále zadavatel odkazuje na „otázky a odpovědi“ na adrese <http://www.esfcr.cz/verejna-podpora-2>, kde je uvedeno, že „veřejná podpora se započítává jednotlivým zapojeným subjektům (členům sdružení) a že sdružení příjemcem podpory v rámci výzvy být nemůže“.
45. Zadavatel poukazuje na skutečnost, že přestože není končným příjemcem dotace, je povinen evidovat náklady pro podniky hrazené z dotace ve svém účetnictví, a tento přerozdělený objem dotace tedy uměle navyšuje podíl dotačních zdrojů na celkovém rozpočtu zadavatele. Nadto zadavatel konstatuje, že přidělaná podpora má charakter dotace v režimu de minimis. Z výše uvedeného důvodu obsahuje rozpočet zadavatele hodnotu dotace, přičemž se jedná o celkovou část dotace čerpanou pro zapojené podniky. O tomto způsobu financování bylo rozhodnuto již ve fázi podávání žádosti o poskytnutí podpory, tedy před zahájením výběrového řízení.
46. V závěru svého vyjádření zadavatel opětovně zdůrazňuje, že čerpání dotace není možné považovat za financování zadavatele, a tudíž není splněna zákonná podmínka převážného financování ze strany státu či jiného veřejného zadavatele.

VIII. ZÁVĚRY ÚŘADU

47. Úřad přezkoumal na základě § 112 a násl. ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o veřejné zakázce včetně uzavřené smlouvy, vyjádření zadavatele, a na základě vlastního zjištění konstatuje,

že zadavatel při zadávání předmětné veřejné zakázky nepostupoval v souladu se zákonem a proto rozhodl o uložení pokuty. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

48. Podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona je veřejným zadavatelem i jiná právnická osoba, pokud:
- (1) byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
  - (2) je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
49. Podle § 12 odst. 2 zákona se rozumí podlimitní veřejnou zakázkou veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota činí v případě veřejné zakázky na dodávky nebo veřejné zakázky na služby nejméně 2 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty nebo v případě veřejné zakázky na stavební práce nejméně 6 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty a nedosáhne finančního limitu podle § 12 odst. 1 zákona.
50. Podle § 21 odst. 1 zákona upravuje zákon tyto druhy zadávacích řízení
- a) otevřené řízení,
  - b) užší řízení,
  - c) jednací řízení s uveřejněním,
  - d) jednací řízení bez uveřejnění,
  - e) soutěžní dialog,
  - f) zjednodušené podlimitní řízení.

K postavení zadavatele

51. Právnická osoba je v postavení veřejného zadavatele ve smyslu ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona, pokud kumulativně splňuje dvě podmínky:
- a) vykonává určitou činnost nemající komerční či obchodní charakter ve veřejném zájmu,
  - b) má určitý vztah (daný financováním, ovládáním nebo jmenováním orgánů) ke státu nebo jinému „klasickému“ veřejnému zadavateli.
52. Pokud jde o první podmínku, tj. že daná právnická osoba musí být založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, je třeba konstatovat, že zákon dále nspecifikuje, co se míní uspokojováním potřeb veřejného zájmu nemající průmyslovou nebo obchodní povahu. Proto je pro objasnění smyslu této definice třeba vycházet z relevantní judikatury Evropského soudního dvora (dále jen „ESD“).
53. Z relevantní judikatury ESD je možno učinit mimo jiné tyto závěry:
- a) Při posuzování, zda je určitý subjekt zadavatelem, je třeba posuzovat rovněž aktuální pozici příslušné osoby, zda aktuálně uspokojuje v rámci některé ze svých činností potřeby veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, či nikoliv. Nelze si tedy vystačit s posuzováním těch činností, za jejichž účelem byla

daná osoba založena či zřízena. (Rozsudek ze dne 12. prosince 2002, C 470/99 Universale-Bau AG, Bietergemeinschaft: 1) Hinteregger & Söhne Bauges.m.b.H. Salzburg, 2) ÖSTÜ-STETTIN Hoch- und Tiefbau GmbH proti Entsorgungsbetriebe Simmering GmbH.)

- b) Status zadavatele není závislý na relativní důležitosti, kterou má činnost uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, v rámci veškeré činnosti daného subjektu. (Rozsudek ze dne 10. listopadu 1998, C-360/96 Gemeente Arnhem a Gemeente Rheden vs. BFI Holding BV.) Jinými slovy řečeno: v případech, kdy určitý subjekt vykonává částečně činnost sloužící k uspokojování potřeb veřejného zájmu a současně i jinou běžnou obchodní činnost, je považován za zadavatele veřejných zakázek v plném rozsahu své činnosti. (Rozhodnutí ESD C-44/96 ve věci Mannesmann Angelbau Austria AG and Others vs. Strohal Rotationsdruck GesmbH.)
- c) Potřeby veřejného zájmu nemající průmyslovou nebo obchodní povahu jsou chápány mimo jiné jako potřeby, které jsou uspokojovány jinak, než dostupností zboží a služeb na trhu, a (jako druhá varianta) které se stát, z důvodu obecného zájmu, rozhodl poskytovat sám, nebo nad kterými si přeje udržet rozhodující vliv. (Rozsudek ze dne 10. listopadu 1998, C-360/96 Gemeente Arnhem a Gemeente Rheden vs. BFI Holding BV).

- 54. Úřad se ve světle těchto právních závěrů zabýval postavením zadavatele a charakterem různých jím vykonávaných činností a dospívá k závěru, že jejich část je vykonávána za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu.
- 55. Zadavatel je dle svého Statutu schváleného shromážděním delegátů dne 3. dubna 2000 (dále jen „Statut OHK v Jablonci nad Nisou“) zřízen na základě zákona č. 301/1992 Sb.
- 56. Hospodářská komora České republiky vznikla na základě zákona č. 301/1992 Sb. jako právnická osoba, která se zapisuje do obchodního rejstříku. Okresní komory (mezi které patří i zadavatel) jsou podle § 3 odst. 2 zákona č. 301/1992 Sb. taktéž právními osobami zapisovanými do obchodního rejstříku, zároveň jsou však složkami Hospodářské komory České republiky, které nemohou vzniknout bez jejího souhlasu; Hospodářská komora České republiky může též za stanovených podmínek rozhodnout o podání návrhu na zrušení okresní komory (viz čl. 15 Statutu Hospodářské komory České republiky účinného od 1. ledna 2009). Z ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 301/1992 Sb. je zřejmé, že část nejvyššího orgánu Hospodářské komory České republiky – všeobecná sněmovna sněmu hospodářské komory – je tvořena zástupci volenými shromážděními delegátů okresních komor (druhá část sněmu hospodářské komory – sněmovna společenstev – je pak tvořena zástupci živnostenských společenstev). Ve výpisu z obchodního rejstříku HK ČR (v části „*Ostatní skutečnosti*“) je uvedeno, že HK ČR je tvořena okresními hospodářskými komorami, obvodními hospodářskými komorami (v Praze) a začleněnými živnostenskými společenstvy (tj. sdružení podnikatelů v určitém oboru), a dále také že „*tyto části (složky) Hospodářské komory České republiky jsou oprávněny přijímat podnikající fyzické a právnické osoby v souladu s § 5 odst. 1 zákona č. 301/1992 Sb., v platném znění, za členy Hospodářské komory České republiky. Členství v Hospodářské komoře České republiky je jednotné a vzniká zápisem do seznamu členů Hospodářské komory České republiky, který je veden centrálně.*“

57. Z hlediska účelu založení a povahy jejich činnosti tedy nelze postavení HK ČR a jejich jednotlivých složek (okresních komor) posuzovat zcela izolovaně, ale je třeba je zároveň vnímat i ve vzájemném kontextu. K tvrzení zadavatele, že propojenost HK ČR s okresními a regionálními hospodářskými komorami nelze dovozovat pouze ze statutu HK ČR, Úřad dodává, že tato skutečnost je zřejmá například také z výpisu z obchodního rejstříku HK ČR, ve kterém je jasně uvedeno, že „*hospodářská komora České republiky je podle zákona č. 301/1992 Sb., v platném znění, sdružením podnikatelů zřízeným k podpoře podnikatelských aktivit mimo zemědělství, potravinářství a lesnictví, které je tvořeno okresními hospodářskými komorami, v hlavním městě Praze obvodními hospodářskými komorami, a začleněnými živnostenskými společenstvy (sdružení podnikatelů v určitém oboru)*“. Úřad má tedy za prokázané, že regionální a okresní hospodářské komory (tedy i zadavatel) jsou složkami HK ČR.
58. V tomto kontextu pak Úřad uvádí, že HK ČR vznikla na základě zákona (tímtež zákonem byl také zřízen stálý rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky). Dle legislativních pravidel vlády [čl. 5 odst. 1 písm. f)] je HK ČR povinným připomínkovým místem při tvorbě legislativy. V ustanovení § 20 zákona č. 301/1992 Sb. je navíc upraven i mechanismus dohledu státu nad činností HK ČR, a to tak, že základní dokumenty HK ČR (tedy včetně jejího statutu upravujícího i zásadní otázky postavení okresních komor) musí vždy potvrdit vláda České republiky. Takto byl usnesením č. 1014 ze dne 20. srpna 2008 potvrzen i stávající Statut Hospodářské komory České republiky schválený dne 29. května 2008 a účinný od 1. ledna 2009.
59. V ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 301/1992 Sb. je uvedeno, že HK ČR byla založena k podpoře podnikatelských aktivit (mimo zemědělství, potravinářství a lesnictví), k prosazování a ochraně zájmů a k zajišťování potřeb svých členů. Sama HK ČR pak na svých webových stránkách (<http://www.komora.cz/>) uvádí, že jejím hlavním posláním „*je vytvářet příležitosti pro podnikání, prosazovat a podporovat opatření, která přispívají k rozvoji podnikání v ČR a tím i k celkové ekonomické stabilitě státu*“. Stejný účel své existence (v porovnání s citovaným § 2 odst. 1 zákona č. 301/1992 Sb.) pak v čl. 1 odst. 2 Statutu OHK v Jablonci nad Nisou deklaruje i zadavatel.
60. Za tímto účelem v rámci své působnosti dle § 4 odst. 1 zákona č. 301/1992 Sb. HK ČR mimo jiné dbá, aby její členové vykonávali podnikatelskou činnost odborně a v souladu s obecně závaznými právními předpisy [písm. e) cit. ustanovení]. Stejnou působnost lze dovodit ze Statutu OHK v Jablonci nad Nisou i pro zadavatele, když umožňuje ukončit členství tomu členu, který hrubě porušuje členské povinnosti (mezi které podle čl. 4 bodu 2 písm. a) Statutu OHK v Jablonci nad Nisou patří i povinnost vykonávat podnikatelskou činnost odborně a v souladu se zákony a obecně závaznými právními předpisy).
61. Okresní hospodářská komora v Jablonci nad Nisou v rámci své působnosti mimo jiné také vystavuje osvědčení o skutečnostech důležitých v právních vztazích, které vznikají v mezinárodním obchodě. To koresponduje s ustanovením § 4 odst. 1 písm. g) zákona č. 301/1992 Sb., které navíc takto vydaným dokumentům přiznává postavení veřejné listiny.
62. Z webových stránek zadavatele (<http://www.ohkiablonec.cz>) v části „*Certifikační činnost – podpora pro exportéry*“ a „*Karnety ATA*“ Úřad zjistil, že zadavatel mimo jiné (a) vystavuje

tzv. ATA karnety a (b) potvrzuje dokumenty, které jsou potřebné při uskutečňování zahraničního obchodu, včetně certifikátů o původu zboží.

63. Tzv. ATA karnet je mezinárodním celním dokumentem sloužícím pro potřeby dočasného (bezcelního) vývozu různých druhů zboží. Fungování systému karnetů ATA je zajištěno několika mezinárodními smlouvami (zejména pak Celní úmluvou o karnetu A. T. A. pro dovozní celní záznam zboží, sjednanou dne 6. prosince 1961 v Bruselu, a Úmluvou o dočasném použití, přijatou dne 26. června 1990 v Istanbulu), přičemž samotné karnety jsou v jednotlivých zemích vydávány místními obchodními komorami. Jak vyplývá z webových stránek Mezinárodní obchodní komory (<http://www.iccwbo.org>), v České republice zabezpečuje vystavování ATA karnetů výlučně Hospodářská komora České republiky (a tedy i její složky, mezi které patří i zadavatel).
64. Osvědčení (certifikát) o původu zboží je celním dokumentem, který prokazuje zemi původu zboží, a základním předpokladem pro přiznání jakéhokoli celního zvýhodnění. Osvědčení je upraveno nařízením Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, a nařízením Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství. Posledně uvedený prováděcí předpis upravuje rovněž vzor osvědčení (tzv. FORM A).
65. Úřad má za to, že pokud byl zadavatel zřízen za účelem podpory podnikatelských aktivit (rozvoje podnikání), nelze tuto skutečnost interpretovat tak, že by byl zřízen k samotnému podnikání (tj. primárně k tomu, aby sám vykonával podnikatelskou činnost). To samo o sobě nevyplývá ani ze skutečnosti, že zadavatel může spravovat svůj majetek.
66. Naopak, podpora podnikatelských aktivit jako takových (jakožto základního předpokladu rozvoje tržní ekonomiky), péče o odbornost a legálnost výkonu podnikatelské činnosti svých členů (jak bylo uvedeno výše), nebo vydávání celních dokumentů majících na základě zákona [§ 4 odst. 1 písm. g) zák. č. 301/1992 Sb.] povahu veřejných listin je uspokojováním potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu. V právě popsané oblasti své činnosti zadavatel není vystaven hospodářské soutěži a tuto činnost nemůže vykonávat libovolný soukromý subjekt. Nad rámec výše uvedeného Úřad dále dodává, že postavení zadavatele není závislé na relativní důležitosti, kterou má činnost uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, v rámci veškeré jeho činnosti (viz rozsudek ze dne 10. listopadu 1998, C-360/96 Gemeente Arnhem a Gemeente Rheden vs. BFI Holding BV).
67. Na základě výše uvedených skutečností má Úřad za prokázané, že zadavatel splňuje první podmínku uvedenou v ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona, a sice že vykonává určité činnosti nemající komerční či obchodní charakter ve veřejném zájmu.
68. Pokud jde o splnění druhé podmínky uvedené v ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona (tj. existence určitého vztahu daného financováním, ovládáním nebo jmenováním orgánů ke „klasickému“ veřejnému zadavateli), Úřad se v této souvislosti zabýval financováním zadavatele.
69. I v tomto směru je třeba pro objasnění zákonné definice vycházet z relevantní judikatury ESD. Ve svém rozsudku ze dne 3. října 1998, C-380/98 University of Cambridge, ESD dospěl

k závěru, že podmínka „převážného financování“ znamená, že příjem právnické osoby od státu či jiného veřejného zadavatele by měl být vyšší než 50 %.

70. Ve stejném rozsudku se pak ESD zabýval i otázkou, za jaké časové období by měl být tento poměr sledován. Na základě úvahy vycházející především z požadavku právní jistoty soud dospěl k závěru, že nejvhodnějším obdobím pro zjišťování poměru financování je rozpočtový rok, ve kterém je zahájeno příslušné zadávací řízení.
71. Vzhledem k tomu, že zadávání veřejné zakázky bylo zahájeno v roce 2011 (výzva k podání nabídek je datována dnem 10. srpna 2011 a podmínky zadání byly uveřejněny na portálu Evropského sociálního fondu v ČR dne 10. 8. 2011), bylo třeba učinit úvahu ohledně financování zadavatele právě pro tento rok. V tomto kontextu se Úřad dále zabýval financováním zadavatele v roce předchozím tj. v roce 2010, a to z toho důvodu, že zadavatel na základě výsledku hospodaření v roce 2010 mohl předpokládat, jaké budou jeho příjmy v roce 2011. Zadavatel tedy při zadávání předmětné veřejné zakázky měl při posouzení otázky, zda jeho příjmy od státu či jiného veřejného zadavatele jsou vyšší než 50 % vycházet z hodnoty jeho příjmů za rok předcházející, v daném případě tedy za rok 2010. Na základě těchto údajů zadavatel mohl předpokládat, jaké budou jeho příjmy v roce zadávání předmětné veřejné zakázky, a tudíž také dovodit, zda splňuje či nesplňuje zákonnou podmínku vztahující se k výši jeho příjmů.
72. Z přehledu výnosů za rok 2010, který zadavatel Úřadu zaslal, vyplývá, že
- v roce 2010 činily výnosy z vlastní hospodářské činnosti zadavatele (tj. z vystavování ATA karnetů a dalších certifikátů, poskytování služeb apod.) 2 207 919 Kč,
  - členské příspěvky od fyzických a právnických osob za rok 2010 činily 306 500 Kč.
73. Z přehledu přijatých dotací v roce 2010, který zadavatel Úřadu zaslal, vyplývá, že zadavatel obdržel následující dotace

74. Tab. 1: Přijaté dotace v roce 2010

Datum přijetí dotace	Účel dotace	Poskytoval	Výše (v Kč)
26. 4. 2010	Vytvoření sítě kontaktních center česko-polské hosp. spolupráce	Ministerstvo pro místní rozvoj	29 750,12
28. 4. 2010	Vytvoření sítě kontaktních center česko-polské hosp. spolupráce	EU – posláno z HK ČR (hlavní partner projektu)	170 261,84
30. 8. 2010	Vytvoření sítě kontaktních center česko-polské hosp. spolupráce	Ministerstvo pro místní rozvoj	48 324,93
31. 8. 2010	Rozvoj kariérového poradenství v Libereckém	Liberecký kraj	992 042,24

	kraji		
8. 9. 2010	Vytvoření sítě kontaktních center česko-polské hosp. spolupráce	EU – posláno z HK ČR (hlavní partner projektu)	274 083,47
27. 9. 2010	Dotace nesměřovala na realizaci konkrétního projektu	Město Jablonec nad Nisou	100 000
7. 12. 2010	Rozvoj kariérového poradenství v Libereckém kraji	Liberecký kraj	778 454,95
Celkem (zaokrouhleno na celé Kč)			2 392 914

75. Jak vyplývá ze shora citovaného rozsudku ESD ve věci C-380/98 University of Cambridge, zadavatel má posoudit svoje postavení – z hlediska případného naplnění definice veřejného zadavatele – ve vztahu k předmětnému rozpočtovému roku. S ohledem na výši finančních zdrojů zadavatele získaných z vlastní hospodářské činnosti a členských příspěvků v roce 2010 a vzhledem ke skutečnosti, že na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace č.: OPLZZ/1.1/52/1/00098 ze dne 21. 12. 2010 (se kterým se zadavatel seznámil dne 29. 12. 2010, což vyplývá z prohlášení příjemce dotace) byla zadavateli přidělena dotace v maximální výši 8 713 384 Kč, měl zadavatel předpokládat, že v roce 2011 přijaté dotace budou tvořit více než 50 % jeho příjmů. Úřad v této souvislosti vychází z úvahy, že neexistuje předpoklad, že by se výsledek vlastní hospodářské činnosti zadavatele či výše členských příspěvků za rok 2011 radikálním způsobem zvýšily (znásobily); nic takového ostatně netvrdí ani sám zadavatel. Uvedenou úvahu potvrzují také údaje z „*Přehledu výnosů*“ za rok 2011, který zadavatel Úřadu zaslal, ze kterého vyplývá, že:
- v roce 2011 činily výnosy z vlastní hospodářské činnosti zadavatele (tj. z vystavování ATA karnetů a dalších certifikátů, poskytování služeb apod.) 2 351 245,70 Kč,
  - členské příspěvky od fyzických a právnických osob za rok 2011 činily 278 000,- Kč.
76. Dále z přehledu přijatých dotací v roce 2011, který zadavatel Úřadu zaslal, vyplývá, že zadavatel obdržel následující dotace:

77. Tab. 2: Přijaté dotace v roce 2011

Datum přijetí dotace	Účel dotace	Poskytoval	Výše (v Kč)
11. 2. 2011	Rozvoj kariérového poradenství v Libereckém kraji	Liberecký kraj	927 430,87
2. 3. 2011	Zvýšení adaptability zaměstnanců členských firem OHK	Ministerstvo práce a sociálních věcí	1 742 676,80
3. 3. 2011	Vytvoření sítě kontaktních center česko-polské hosp. spolupráce	Ministerstvo pro místní rozvoj	86 595,43
21. 3. 2011	Vytvoření sítě kontaktních center česko-polské hosp. spolupráce	EU – posláno z HK ČR (hlavní partner projektu)	492 148,79
7. 4. 2011	Atrakce průmyslu a techniky Euroregionu Nisa	Ministerstvo pro místní rozvoj	10 762,28
29. 4. 2011	Atrakce průmyslu a techniky Euroregionu Nisa	EU – posláno z KARR (hlavní partner projektu)	180 771,62
18. 5. 2011	Rozvoj kariérového poradenství v Libereckém kraji	Liberecký kraj	1 510 205,43
24. 8. 2011	Atrakce průmyslu a techniky Euroregionu Nisa	Ministerstvo pro místní rozvoj	16 769,30
26. 8. 2011	Rozvoj kariérového poradenství v Libereckém kraji	Liberecký kraj	522 366,59
8. 9. 2011	Zvýšení adaptability zaměstnanců členských firem OHK	Ministerstvo práce a sociálních věcí	1 742 676,80
16. 9. 2011	Vytvoření sítě kontaktních center česko-polské hosp. spolupráce	Ministerstvo pro místní rozvoj	48 891,75

20. 9. 2011	Atrakce průmyslu a techniky Euroregionu Nisa	EU – posláno z KARR (hlavní partner projektu)	288 262,62
4. 10. 2011	Vytvoření sítě kontaktních center česko-polské hosp. spolupráce	EU – posláno z HK ČR (hlavní partner projektu)	280 935,68
7. 12. 2011	Dotace nesměřovala na realizaci konkrétního projektu	Město Jablonec nad Nisou	80 000
Celkem (zaokrouhleno na celé Kč)			7 930 494

78. Jak vyplývá ze shora citovaného rozsudku ESD ve věci C-380/98 University of Cambridge, zadavatel má posoudit svoje postavení – z hlediska případného naplnění definice veřejného zadavatele – ve vztahu k předmětnému rozpočtovému roku. S ohledem na výši příjmů z vlastní hospodářské činnosti a výši členských příspěvků v roce 2010 a také s ohledem na výši přijatých dotací v roce 2010 (viz tab. 1) a dále též na rozhodnutí o poskytnutí dotace č.: OPLZZ/1.1/52/1/00098 ze dne 21. 12. 2010 (se kterým se zadavatel seznámil dne 29. 12. 2010, což vyplývá z prohlášení příjemce dotace), měl zadavatel počítat s tím, že výše přijatých dotací v roce 2011 (viz tab. 2) bude dalece (násobně) převyšovat všechny ostatní příjmy zadavatele v daném roce (uvedené v bodu 75 odůvodnění). Úřad neshledal na straně zadavatele žádný důvod se domnívat, že by v roce zadání veřejné zakázky (tj. rok 2011) jeho příjmy z vlastní hospodářské činnosti natolik vzrostly, aby převýšily hodnotu přijatých dotací. Nadto Úřad dodává, že předmětná veřejná zakázka byla vyhlášena dne 10. 8. 2011, přičemž jak vyplývá z tab. 2 do uvedeného data zadavatel obdržel dotace v celkové výši 4 950 591,22 Kč, což je částka téměř dvojnásobně vyšší než výše celkových příjmů zadavatele v 2010 i 2011.
79. Úřad s ohledem na právě uvedené konstatuje, že v roce 2011 byly příjmy zadavatele tvořeny více než z 50 % dotacemi poskytovanými Ministerstvem práce a sociálních věcí (za účelem *Zvýšení adaptability zaměstnanců členských firem OHK*), Ministerstvem pro místní rozvoj (za účelem *Vytvoření sítě kontaktních center česko-polské hosp. spolupráce a Atrakce průmyslu a techniky Euroregionu Nisa*), Libereckým krajem (za účelem *Rozvoje kariérového poradenství v Libereckém kraji*), městem Jablonec nad Nisou atd. (kompletní rozpis přijatých dotací viz tab. 2).
80. Úřad se dále v tomto ohledu zabýval i argumentem zadavatele, že sice zajišťuje veškerou administraci uvedených projektů, ale není příjemcem veřejné podpory (tím jsou zapojené společnosti) a že dotace neslouží k financování nákladů spojených s jeho běžnou činností, ale k úhradě pouze způsobilých výdajů projektu dle schváleného rozpočtu projektu.

81. Skutečnost, že případný účinek na hospodářskou soutěž se projevuje u jednotlivých podniků, nic nemění na tom, že příjemcem daných finančních prostředků (tedy dotace) je na základě příslušných rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva pro místní rozvoj a smlouvy o realizaci grantového projektu s Libereckým krajem zadavatel. Je to též zadavatel, kdo tyto finanční prostředky dále vynakládá na realizaci předmětných projektů a aktivit (uzavírá smlouvy svým jménem). Výše uvedené jasně vyplývá např. z rozhodnutí o poskytnutí dotace č. OPLZZ/1.1/52/1/00098 ze dne 21. 12. 2010, ve kterém je v části I. bod 1 zadavatel uveden jako příjemce dotace nebo z rozhodnutí o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu na spolufinancování projektu realizovaného v rámci operačního programu přeshraniční spolupráce Česká republika – Polská republika 2007-2013 ze dne 7. 9. 2010, ve kterém je v bodu 1 zadavatel uveden jako příjemce dotace. Stejně tak zadavatel jako příjemce dotace figuruje v článku I. smlouvy č. OLP/2282/2009 uzavřené mezi zadavatelem a Libereckým krajem. Úřad se v této souvislosti nedomnívá, že je možno směřovat úvahy týkající se na jedné straně určení příjemce veřejné podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie a na druhé straně posouzení financování potenciálního veřejného zadavatele.
82. Je třeba mít na paměti, že pro účely ověření existence veřejné podpory je každé opatření, které by mohlo takovou veřejnou podporu zakládat, posuzováno na základě jeho účinku, tj. posuzuje se z toho hlediska, zda ve svém důsledku neposkytuje výhodu určitému podniku či odvětví výroby. Již klasickým příkladem tohoto přístupu je rozhodnutí ESD ze dne 2. července 1974 ve věci 173/73 Italská republika proti Komisi Evropských společenství, ve kterém soud dospěl k závěru, že snížení odvodů za ženské zaměstnance vyplývajících ze systému sociálního zabezpečení zvýhodnilo celé odvětví textilního průmyslu (protože ženy tehdy pracovaly především v podnicích textilního průmyslu). Z tohoto pohledu je pochopitelné, že účinek předmětných dotací ve smyslu možného narušení hospodářské soutěže se projevuje u jednotlivých podniků, jejichž zaměstnanci jsou vzdělávání. Na základě výše uvedeného Úřad dospěl k závěru, že zadavatel v daném případě sice není příjemcem veřejné podpory (neprojevuje se u něj účinek předmětných dotací v souvislosti s možným narušením hospodářské soutěže), ale je příjemcem dotace (finančních prostředků poskytnutých na realizaci konkrétního předmětu plnění – v tomto případě na zajištění školících služeb, přičemž zadavatel je ten, kdo zajišťuje realizaci uvedených služeb a vynakládá na ně přidělené finanční prostředky).
83. K argumentu zadavatele týkajícího se skutečnosti, že by zadavatel v daném rozpočtovém roce byl povinen postupovat podle zákona, předtím, než by mohl vědět, jaký bude za rozpočtový rok poměr jeho příjmů z vlastní činnosti a přijatých dotací od státu nebo jiného veřejného zadavatele Úřad uvádí, že zadavatel na základě svých výsledků hospodaření v předešlém roce popř. letech, je schopen předvídat, jaké budou jeho příjmy v roce zadávání veřejné zakázky (viz body 71 - 76 odůvodnění).
84. Úřad tedy činí na tomto místě dílčí závěr, že zadavatel byl při zadávání předmětné zakázky v postavení veřejného zadavatele ve smyslu ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona, neboť:
- a) minimálně část jeho činnosti je vykonávána za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a

- b) má určitý vztah (daný financováním) ke státu nebo jinému „klasickému“ veřejnému zadavateli, neboť v předmětném rozpočtovém roce (stejně tak jako v roce předchozím) tvořily jeho příjmy od státu více než 50 % všech jeho příjmů.

K povinnosti zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení

85. S ohledem na skutečnost, že celkovou předpokládanou hodnotu veřejné zakázky sám zadavatel stanovil na 3 952 617,50 Kč bez DPH (předpokládaná hodnota veřejné zakázky bez opce byla stanovena na 3 040 475 Kč bez DPH a předpokládaná hodnota opce na 912 142,50 Kč bez DPH), jednalo se v šetřeném případě o podlimitní veřejnou zakázku, a zadavatel tudíž měl povinnost tuto veřejnou zakázku zadat v některém z druhů zadávacích řízení uvedených v § 21 odst. 1 zákona.
86. S tvrzením zadavatele, že při realizaci výběrového řízení na dodavatele vzdělávacích služeb využil zákonné postupy platné pro zjednodušené podlimitní řízení (ačkoliv jak sám zadavatel uvádí, podle zákona nepostupoval), a tudíž jeho postup nemohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, Úřad zásadně nesouhlasí. Vzhledem ke skutečnosti, že zadavatel byl v době realizace předmětného výběrového řízení v postavení veřejného zadavatele podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona byl povinen postupovat podle zákona. V souvislosti s výše uvedeným tvrzením zadavatele Úřad porovnal jeho postup s postupem stanoveným v zákoně pro zjednodušené podlimitní řízení a konstatuje, že postup realizovaný zadavatelem není v souladu se zákonným postupem platným pro zjednodušené podlimitní řízení, neboť zadavatel písemnou výzvu k podání nabídek neuveřejnil na profilu zadavatele.
87. Povinnost zadavatele uveřejnit písemnou výzvu v případě zjednodušeného podlimitního řízení na profilu zadavatele jasně vyplývá z ustanovení § 38 odst. 2 zákona a jeho provázaností s ustanovením § 38 odst. 3 zákona, neboť v § 38 odst. 2 zákona je uvedeno, že „*písemnou výzvu podle odstavce 1 uveřejní veřejný zadavatel vhodným způsobem po celou dobu trvání lhůty pro podání nabídek*“, a dále v § 38 odst. 3 zákona je uvedeno, že „*povinnost podle odstavce 2 je splněna, pokud veřejný zadavatel uveřejní písemnou výzvu na svém profilu zadavatele, který byl uveřejněn v informačním systému podle § 157. Podrobnější podmínky týkající se způsobu oznámení o profilu zadavatele stanoví prováděcí právní předpis*“.
88. Výše uvedená povinnost zadavatele vyplývá také ze „*Stanoviska Ministerstva pro místní rozvoj k uveřejňování výzvy ve zjednodušeném podlimitním řízení na profilu zadavatele podle ustanovení § 38 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění*“, které je dostupné na webových stránkách Portálu o veřejných zakázkách a koncesích (<http://www.portal-cz.cz/cs/Aktuality/Zjednodu-sene-podlimitnim-rizeni-a-profil-zadavatel>). V uvedeném stanovisku je mimo jiné uvedeno, že „*zadavatel pro naplnění povinnosti uveřejnit výzvu vhodným způsobem musí využít svůj profil a zveřejnit výzvu. Zákon ovšem zadavatele nijak neomezuje v dalších způsobech uveřejnění, zejména zadavatel může použít i takový způsob, který používal před účinnosti novely a který může používat nadále spolu s uveřejněním na profilu zadavatele*“. V této souvislosti Úřad dodává, že postup zadavatele, kdy podmínky výběrového řízení uveřejnil pouze na stránkách poskytovatele dotace [tj. na portálu Evropského sociálního fondu v ČR (<https://www.esfcr.cz>)] nelze považovat za rovnocenný postupu podle zákona (ačkoliv je výše uvedený webový portál veřejně přístupný a existuje určitý předpoklad, že je mezi dodavateli známý), tedy uveřejnění

písemné výzvy na profilu zadavatele. Zadavatel v daném případě nesplnil svoji zákonnou povinnost uveřejnění písemné výzvy, ačkoliv ve svém vyjádření uvádí, že využil zákonné postupy platné pro zjednodušené podlimitní řízení. Úřad s odkazem na výše uvedené znění ustanovení § 38 odst. 2 a odst. 3 zákona konstatuje, že zadavatel v případě uveřejnění písemné výzvy k podání nabídek nevyužil zákonné postupy platné pro zjednodušené podlimitní řízení, neboť v případě, že by tak učinil, musel by písemnou výzvu uveřejnit především na profilu zadavatele a nikoliv pouze na webových stránkách poskytovatele dotace, jak zadavatel ve skutečnosti učinil a sám uvádí ve svém vyjádření ze dne 11. 2. 2014.

89. Na základě výše uvedeného Úřad uvádí, že postup týkající se uveřejnění písemné výzvy k podání nabídek, který zadavatel při realizaci veřejné zakázky využil (tj. její zveřejnění na webových stránkách poskytovatele dotace), není rovnocenný s postupem stanoveným zákonem pro zjednodušené podlimitní řízení (tj. zveřejnění výzvy na profilu zadavatele), přičemž nelze vyloučit, že pokud by zadavatel postupoval podle zákona a písemnou výzvu k podání nabídek zveřejnil na svém profilu, obdržel by nabídky dalších dodavatelů (kteří se díky nezveřejnění písemné výzvy na profilu zadavatele, o této výzvě nedozvěděli), a tyto nabídky mohly být výhodnější nežli zadavatelem vybraná nevhodnější nabídka.
90. V návaznosti na výše uvedené skutečnosti Úřad konstatuje, že zadavatel nepostupoval při uzavření smlouvy ze dne 23. 9. 2011 v souladu se zákonem, když před jejím uzavřením neprovedl příslušné zadávací řízení podle § 21 zákona. Tento postup současně mohl podstatně ovlivnit výběr nevhodnější nabídky, neboť nelze vyloučit, že by zadavatel v rámci transparentně uskutečněného zadávacího řízení obdržel jiné, ekonomicky výhodnější nabídky na požadované služby. Na základě výše uvedeného proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

IX. ULOŽENÍ POKUTY

91. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nevhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
92. V šetřeném případě se zadavatel dopustil správního deliktu tím, že dne 23. 9. 2011 uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem na plnění veřejné zakázky „Výběrové řízení na dodavatele vzdělávacích služeb“, jejímž předmětem je realizace vzdělávacích kurzů, aniž by před jejím uzavřením splnil povinnost zadat tuto veřejnou zakázku v některém ze zadávacích řízení uvedených v ustanovení § 21 odst. 1 citovaného zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nevhodnější nabídky.
93. Podle § 121 odst. 3 zákona odpovědnost zadavatele, který je právnickou osobou, za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezhájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán.
94. V návaznosti na posledně citované ustanovení zákona Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správního deliktu dozvěděl dne 25. 3. 2013, kdy obdržel podnět k přezkoumání úkonů zadavatele. Ke spáchání správního deliktu došlo dne 23. 9. 2011, kdy zadavatel uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem. Správní řízení ve věci spáchání správního deliktu

bylo zahájeno dne 3. 2. 2014. Z uvedených údajů tedy vyplývá, že v šetřeném případě odpovědnost zadavatele za správní delikt nezanikla.

95. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 5 % ceny zakázky, nebo do 10 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. a), c) nebo d) zákona.
96. Ze smlouvy uzavřené dne 23. 9. 2011 mezi zadavatelem a vybraným uchazečem, Úřad zjistil, že cena veřejné zakázky, při jejímž zadání se zadavatel dopustil správního deliktu a za kterou může být zadavateli uložena pokuta, činí 3 568 594 Kč včetně daně z přidané hodnoty. Horní hranice možné pokuty (5 % z ceny veřejné zakázky) tedy po zaokrouhlení činí 178 430 Kč.
97. Podle § 121 odst. 2 zákona se při určení výměry pokuty zadavateli, který je právnickou osobou, přihlídně k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
98. Úřad při stanovení výše pokuty vzal v první řadě v úvahu závažnost správního deliktu, za který ukládá sankci. Při posouzení závažnosti správního deliktu Úřad zohlednil, že podle výkladové praxe Úřadu dosahuje nejzávažnějšího stupně intenzity porušení zákona právě postup zadavatele spočívající v úplné ignoraci ustanovení zákona, neboť tento postup vylučuje soutěžní prostředí, které je základním předpokladem dosažení efektivního vynakládání veřejných prostředků a prostředkem k realizaci základních atributů zákona uvedených v § 6 zákona, tedy zásady rovného zacházení, zásady zákazu diskriminace a zásady transparentnosti. Pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, musel by veřejnou zakázku zadat v otevřeném, užším řízení či zjednodušeném podlimitním řízení a její zadání zveřejnit v informačním systému o veřejných zakázkách popřípadě na profilu zadavatele. Zadavatel tak svým postupem znemožnil účast dalších případných dodavatelů a výrazně tak narušil soutěžní prostředí. Nezákonné omezení principu soutěže, na němž je zadávání veřejných zakázek založeno, je jedním z nejzávažnějších porušení zákona. V posuzovaném případě se tedy jednalo o správní delikt svým charakterem nejzávažnější.
99. Úřad při zvažování výše pokuty přihlédl i k následkům spáchání správního deliktu. V daném případě spáchaný správní delikt způsobil situaci, kdy oslovení uchazeči nebyli v souvislosti s předmětem veřejné zakázky zadané mimo režim zákona vystaveni takové konkurenci, jako kdyby veřejnou zakázku zadavatel zadal v odpovídajícím druhu zadávacího řízení, neproběhla řádná soutěž o cenu nebo ekonomickou výhodnost nabídky. Zadavatel tak nenaplnil elementární účel zákona – zajištění účinné konkurence a efektivní hospodářské soutěže. Nelze proto vyloučit, že nabídka jiného uchazeče mohla být ekonomicky výhodnější a došlo by tak k úspoře finančních prostředků z veřejných zdrojů.
100. Jako polehčující okolnost vzal Úřadu v úvahu skutečnost, že zadavatel svým postupem princip soutěže, na kterém je zadávání veřejných zakázek založeno, zcela nevyločil, když nejenže odeslal výzvu k podání nabídek celkem šesti dodavatelům, ale podmínky veřejné zakázky taktéž uveřejnil na portálu Evropského sociálního fondu v ČR (www.esfcr.cz), u něhož je oprávněný předpoklad, že povědomost o něm bude mít nemalá část dodavatelů (o čemž svědčí i skutečnost, že zadavatel obdržel několik žádostí o zadávací dokumentaci od neoslovených dodavatelů). Úřad při stanovení výše pokuty přihlédl rovněž ke skutečnosti, že posuzovaná problematika je z právního hlediska velmi komplikovaná a v praxi může posouzení otázky, zda je subjekt v postavení veřejného zadavatele podle ustanovení

§ 2 odst. 2 písm. d) zákona činit potíže. Úřad zároveň k těmto polehčujícím okolnostem uvádí, že je nelze považovat za okolnosti, které by „zhojily“ uvedené porušení zákona. Úřad však k těmto okolnostem přihlédl při posuzování způsobu spáchání správního deliktu a při zvažování výše sankce.

101. Úřad dále přihlédl i k ekonomické situaci zadavatele, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Při stanovení výše pokuty vzal tedy Úřad v úvahu i finanční možnosti zadavatele a stanovenou pokutu posoudil vzhledem k výši finančních prostředků, jimiž zadavatel disponuje. S ohledem na skutečnost, že příjmy z vlastní hospodářské činnosti zadavatele a členské příspěvky (jakožto dva minoritní zdroje příjmů zadavatele) jsou ročně mnohonásobně vyšší než výše uložené pokuty, Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k výši finančních prostředků, jimiž zadavatel disponuje považovat za likvidační.
102. Pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. S přihlédnutím k následkům spáchání správního deliktu a k nutnosti naplnění sankčních účinků, nelze zcela minimalizovat výši sankčního postihu. Úřad uvádí, že peněžitá sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do sféry porušitele, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam. Kromě toho může zadavatel využít jiné právní nástroje, např. ty, které vyplývají z pracovního práva a odpovědnosti konkrétní osoby za protiprávní stav.
103. Úřad posoudil postup zadavatele ze všech hledisek a vzhledem ke zjištěnému správnímu deliktu zadavatele přistoupil k uložení pokuty. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů Úřad uložil pokutu ve výši 20 000 Kč uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tedy na úrovni cca sedminy maximální možné sazby (viz bod 96 tohoto rozhodnutí).
104. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu v Brně zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské

soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu, a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží:

Okresní hospodářská komora v Jablonci nad Nisou, Jiráskova 4898/9, 466 01 Jablonec nad Nisou

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy